

Hellig- Ettekongers ~aften

OSLO
NYE
Central Teatret

Hos oss får du bestilt og kjøpt billetter til Oslo Nye Teater og Centralteatret

Tanum, Karl Johan.

Mandag 10-17.
Tirsdag-onsdag-fredag
9-17. Torsdag 9-18.
Lørdag 10-15.
Tlf. 11 02 80/11 06 65.

Teater- sentralen, Youngstorget.

Mandag-fredag 9-15.30.
Torsdag 9-17.
Lørdag stengt.
Tlf. 41 85 60.

Oslo Konserthus, Vika.

Mandag-fredag 12-20.
Lørdag 10-13.
Tlf. 20 93 33,
mandag-fredag etter 15.

Chateau Neuf, Majorstuen.

Mandag-tirsdag 9-16.
Onsdag-lørdag 9-18.30.
Tlf. 69 31 54/60 54 24.

Kleve's, Løkketangen i Sandvika.

Mandag-fredag 9-17.
Torsdag 9-19.
Lørdag 9-14.
Tlf. 54 70 08.

Akershus Amtstidende, Drøbak.

Mandag-fredag 8-17.
Lørdag 10-13.
Tlf. 93 06 60.

Avissentret Bragernes torg Drammen

Tlf. (03) 89 22 80

Grieghallen, Bergen.

Mandag-onsdag 10-16.30.
Torsdag-fredag 10-19.30.
Lørdag 10-13.
Tlf. (05) 31 31 04/
31 09 54 etter 12.

Hellig- Trekongers ~aften

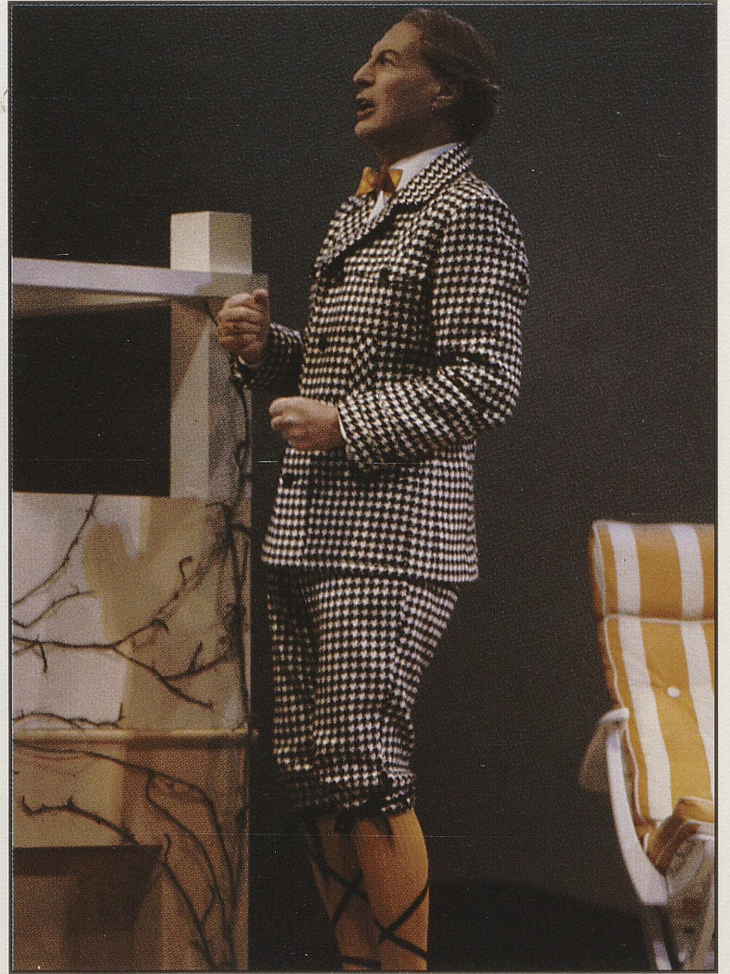
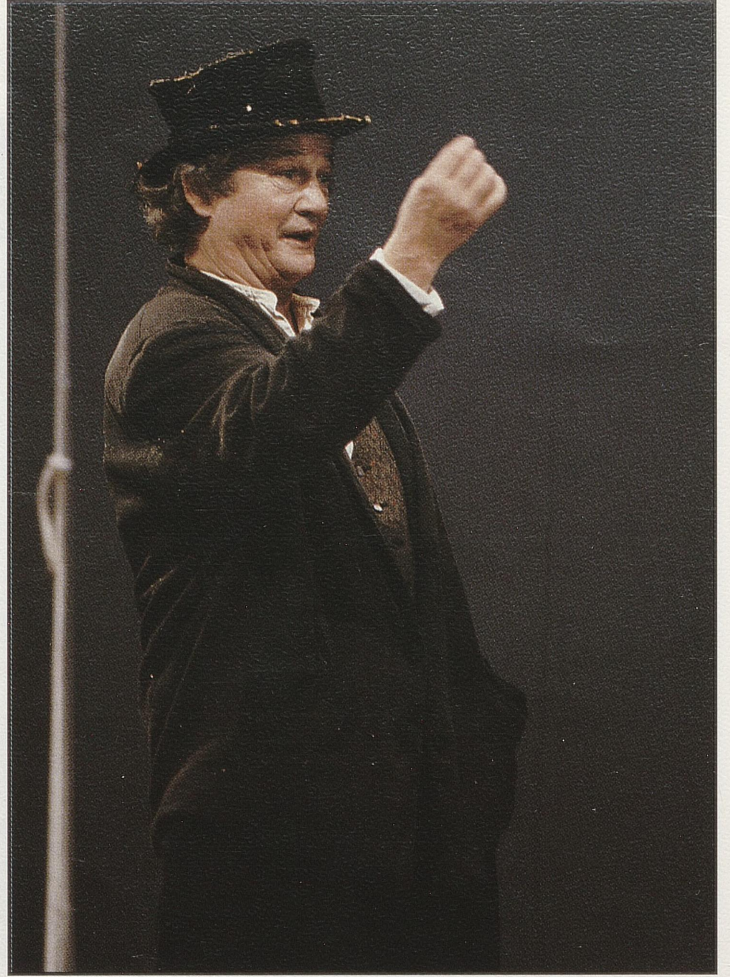
Av William Shakespeare
Gjendiktning av André Bjerke

Regi: KIRSTEN SØRLIE
Scenografi/kostymer: UNNI WALSTAD
Musikk: MAGNE AMDAHL
Masker/hår: JULIE CLARKE

I ROLLENE:

OLIVIA, en rik grevinne - Unni Evjen
VIOLA, Sebastians søster - Beate Eriksen
MARIA, Olivias kammerjomfru - Marit Syversen
ORSINO, Hertug av Illyria - Ivar Nørve
SEBASTIAN, Violas bror - Sven Nordin
ANTONIO, sjøkaptein og Sebastians venn - Gard Øyen
EN ANNEN SJØKAPTEIN, Violas venn - Finn Schau
VALENTIN, hertugens hoffmann - Eyolf Soot Kløvig
HERR TOBIAS HIKKE, Olivias onkel - Sverre Holm
ANDREAS BLEKNEBB - Nils Vogt
MALVOLIO, Olivias hushovmester - Helge Reiss
FABIAN - Finn Schau
FEST, en narr - Tom Tellefsen
Musikere: Karl Johan Helgesen, gitar, Freddy Bagge, klarinett/fløyte

Inspisient: Bjarne Stensrud
Suffli: Didi Stig
Rekvisitter: Ingrid Aas, Karina Buchanan

Premiéren på «HELLIG-TREKONGERSAFTEN»

fant sted 6. januar 1601.

Det vet vi takket være en amerikansk forsker — Leslie Hotson heter han — som undersøkte hva som hendte ved dronning Elisabeths hoff den dagen. Og hva fant han ikke i de gamle krønikene? Jo, at dronningen holdt en stor fest, der æresgjesten bar samme navn som en av personene i stykket: Orsino.

Det dreide seg om hertug Orsino av Bracciano, en ung italiener som var på en slags goodwill-tur. Forskeren fulgte Orsinos videre gjøren og laden: undersøkte samtidens sladder, hva hoffet hadde bestilt av mat og drikkevarer til festen og sammenlignet opplysningene med brev som finnes fra de dagene.

Hotson konkluderte med at «HELLIGTREKONGERSAFTEN» er skrevet på bestilling. Høyst sannsynlig brukte Shakespeare bare tolv dager fra han fikk oppdraget og til det ble fremført. Det høres utrolig ut, men vi vet at det finnes andre Shakespeare-stykker som er skrevet i samme tempo, og at skuespillerne i de dager var i stand til å innstudere rollene slik at det ble en forestilling av materien.

Shakespeare brukte forbilder til personene i «HELLIGTREKONGERSAFTEN». Hushovmesteren Malvolio f.eks. er en refleks av adelsmannen Sir William Knollys. Han var formynder for en ung adelsdame. Hele London visste at han forgjeves gjorde sine hoser grønne hos henne. Viola sier et sted i komedien at hun opptrer som sendebud for hertugen, at hun ikke kan si stort mer enn det hun har lært seg utenat. Scenen refererer til en annen av dronningens gjester premiere-kvelden, fyrst Mulkin, som ikke koketterte med sin engelsk.

At «HELLIGTREKONGERSAFTEN» ble spilt med publikum rundt skuespillerne på alle kanter i festsalen vet vi også — det var ikke noe «titteskaps-teater» Shakespeare skrev for. I bestillingene av materialene for utstyret til oppførelsen vet man dette: Tre benkerader i tre høyder rundt hele salen ble forlangt av forestillingens ansvarshavende.

NARREN

I Shakespeares tid var det vanlig at rikfolk holdt seg med egen narr som en del av tjenerskapet. Han hadde til oppgave å underholde og more vertskap og gjester ved festlige anledninger, men hadde også en annen funksjon. Narren var sin herres kritiker, og det ble godtatt — og ventet — at han skulle kommentere og kritisere sin herres atferd og avgjørelser. Men det måtte skje på en vittig og indirekte måte. Ordspill av forskjellig slag ble derfor narrens viktigste våpen. I en tid da falsk-

smiger og alle former for smøring og korrupsjon var en del av samværsformene, var det viktig for de som hadde formuer og mye penger at de hadde en «rådgiver», som ikke hadde noe å frykte ved å fortelle sannheten. En narr som var frimodig nok og hadde menneskekunnskap nok til å gjennomskue øyentjeneri og falske motiver og som — i spøkefulle ordelag, men ofte med brodd — kunne være et korrektiv for husherren. Gikk denne over streken og opptrådte uklokt eller kortsynt, var det narrens plikt å sette oppførelsen hans i et slikt perspektiv at han kunne gå i seg selv og eventuelt endre holdning. Men det var vel så viktig at herren ikke «mistet ansikt»; derfor måtte kritikken skje under latterens forsonende kappe.

Fest i «HELLIGTREKONGERSAFTEN» er en profesjonell narr. Han kamuflerer sin intelligens og innsikt under morsomheter, grove antydninger og vitser om andres og egne dumheter. Særlig har han flere kommentarer om motsetningen mellom visdom og narraktighet.

Første gang vi treffer ham forklarer han Olivia hvorfor han har vært så lenge borte fra huset.

«Forstand, hvis du vil, så hjelp meg å gjøre en god narrestrek. De kloke som tror at de har deg, gjør seg ofte til narr, og jeg som er sikker på at jeg mangler deg, kan virke forstandig. For hva sier ikke Quinapalus? — Bedre å være en vis narr enn en narraktig vismann».

EN STOR FILM

er — som et skuespill av Shakespeare — bygget opp av bare meningsfylte scener.

Slik uttrykker Jan Kott seg, professor i litteratur i Warsjawa, en av vår tids mest interessante kjennere av Shakespeares skuespill.

Han skriver videre bl.a. i sin bok «Shakespeare, vår samtidige» at begynnelsen av det elizabethanske teater har mange likhetspunkter med filmens barndom. Alt som var for hånden kunne tas med: hverdagshendelser, forbrytelser, forviklinger, brokker av historie, legender, humor, politikk. Det ble som en slags filmavis og en historisk krønike. Da teatret oppga de elizabethanske konvensjoner, tapte det dermed også den shakespearske blodfullhet og karakteren av øyenslyst.

Som en filmregissør gjør Shakespeare hyppig bruk av nærbilder. Enetaler rettes direkte «til kamera», — det vil si direkte til publikum fra forscenen. Shakespeares enetaler ligner filmens «close-ups».

En som har ført filmkonvensjonene inn i teatret er den berømte engelske instruktøren Peter Brooke. Han markerer tidsintervaller gjennom «black outs». Den ene scenen fades over i den annen som i en film. Det virker som om publikum ikke legger merke til konvensjonen, og godtar den. Og det er da Shakespeare blir tatt bokstavelig. En slik Shakespeare tilhører renessansen og er i høyeste grad moderne.

Helge Reiss

som spiller Malvolio, kan i inneværende sesong se tilbake på 40 års sammenhengende virke som skuespiller på teatret i Rosenkrantzgt.

Med sin kunstneriske allsidighet og personlige stil har han i alle disse årene preget mange forestillinger, ikke minst innenfor de komiske rammer. Ofte burleske, men alltid under kunstnerisk kontroll, har han tatt i bruk en oppfinnsomhet, som har gitt oss mange festlige opplevelser og skaffet ham et stort og takknemlig publikum. Selv de minste roller har han gitt kunstnerisk tyngde.

Mange husker Helge Reiss som en latterlig Andreas Bleknebb i Oslo Nye Teaters forrige oppførelse av «Helligtrekongersaften» (1964), som Jacques i «As You Like It» og den psykologisk tvetydige Antoine i «Victor» av Roger Vitrac for bare å nevne noen av hans mange roller i første del av

karrieren. Fra de senere årene husker man også med glede hans Argan i «Den inbildt syke» av Molière og læreren i «Rita». Og over det ganske land gledet han publikum med professor Higgins i «My Fair Lady» i Riksteatrets vellykkede versjon.

I flere barneforestillinger har Helge Reiss overbevist det unge publikum. Ja, selv den herlige reven hans i «Dyrene i Hakkebakkeskogen», ble barna glad i.

Hans spill i tittelrollen «Den røde pimpernel» av Baroness Orzy står også fast i erindringen; det var også hans dramatisering fjernsynet brukte for noen år siden.

Helge Reiss har i alle år vært etterspurt til oppgaver i radio, fjernsyn og film. Hans professor Drøvel f.eks. blir både unge og gamle seere aldri trette av.

Helge Reiss har hatt en sjelden loyalitet overfor oppgavene og det teater han har tjent med entusiasme og stor artistisk kraft. Det takkes han for.

Tom Tellefsen

som gjester som Narren, debuterte på Det Norske Teatret i 1959. Siden har han vært trofast mot dette teatret og avslørt seg som en fantasirik, klartenkt skuespiller. Blant hans første rolleskikkelser står Julius i Oskar Braatens «Ungen» og tittelrollen i «Historia om Vasco» av George Schehadi sterkt i erindringen.

Tellefsen gjorde seg tidlig fortrolig med det absurde teater som Estragon i «Mens vi venter på Godot» av Samuel Beckett, en rolle han spilte flere ganger med suveren kunstnerisk styrke sammen med Bjarne Andersen. Ellers har han skapt spennende og interessante mennesker i

andre av Becketts og Harald Pinters skuespill. Også komedien har utløst et mangfold av humoristiske egenskaper hos Tellefsen.

Som filmkunstner har Tom Tellefsen bl.a. spilt i «Gategutter», «Nødlanding» og «Cirkus Fandango» av Arne Skouen og i «Andrine og Kjell» og «Blodveien» av Kåre Bergstrøm.

Før Tellefsen begynte som skuespiller tilhørte han toppskiktet blant unge skihoppere med store utviklingsmuligheter. Men han valgte kunstnerkarrieren og det er mange takknemlig for. Nå har han altså tatt hoppet over til Centralteatret.

Beate Eriksen

som spiller rollen som Viola, har her sin hittil største kunstneriske utfordring. Hun kom til Oslo Nye Teater etter endt utdanning på Statens Teaterhøgskole. Hun har spilt flere roller allerede, bl.a. den yngste

kongsdatteren i barneforestillingen «Spillet om Perlen», en av dolls'ene i musicalen «Guys and Dolls» og den unge piken i farsen «Panikk i kulissen». Men nå altså — Viola.

André Bjerke som oversetter og gjendikter

Det er et stort kunststykke å oversette tekst i bundet form. Som oftest blir det snakk om *gjendiktning*, som kan hende er enda vanskeligere enn å dikte fordi man må være tro mot det opprinnelige budskapet, bildene og verseformen, samtidig som man skal finne en god form på norsk! Shakespeare-tidens engelsk var dessuten så ordrikt og så preget av bilder og metaforer at det skal godt gjøres å finne ordvarianter på norsk, som er et «fattigere» språk. I tillegg vrimler skuespillene til Shakespeare av såkalte *puns*, dvs. ordspill, som sjelden lar seg oversette bokstavelig...

Å «oversette» et skuespill av Shakespeare krever derfor helt spesielle kvalifikasjoner utover det «å kunne engelsk —

og norsk». Noen av de største dramaer i verdenslitteraturen er da også gjendiktet til norsk av folk som selv er diktere (Halldis Moren Vesaas og Hartvig Kiran har gjendiktet kjente skuespill til nynorsk, og lyrikere som Gunnar Reiss-Anderssen, Inger Hagerup og André Bjerke til bokmål).

Centralteatrets oppsetning av *Twelfth Night* bygger på André Bjerkes gjendiktning. Bjerke var selv dikter og filolog, og om igjen og om igjen har han maktet den utfordrende oppgaven å ivareta spenningen, poesien, humoren og viddet i Shakespeares tekst. Også innfløkte monologer med stor tankeflukt har André Bjerke gjort tilgjengelig for oss på et moderne, ledig og nyansert norsk.

KOMMER!

KOMMER!

KOMMER!

Ibsen på Centralteatret

Det blir spennende — ikke minst når det er et av mesterens ypperste skuespill, «Byggmester Solness» med Per Theodor Haugen i tittelrollen, Pia Borgli som unge Hilde og i Edith Rogers regi og Guy Kroghs scenografi!

Det er nesten 100 år siden Ibsen skrev stykket, men det har i mange versjoner beholdt en evig aktualitet og styrke, selv om det skinner igjennom at det er et personlig skriftemål fra dikterens side.

Hovedpersonen Halvard Solness er en oppkomling som hensynsløst har ryddet sin egen vei — med geniets rett — og som bruker sin herskervilje med både kraft og myndighet. Han er redd for ungdommen, men samtidig lengter han etter den. Og

ungdommen — den møter byggmesteren i den duggfriske, overmodige, myke, stolte og kravfulle Hilde Wangel. Hun forlanger av Solness at han ikke bare skal innfri sitt gamle løfte til henne om «et kongerike på bordet», men også at han skal svare til det idealbilde hun som barn dannet seg av ham, da hun så han henge kransen på kirkespiret.

Rundt disse har Ibsen gruppert byggmesterens hustru, som spilles av Sissel Sellæg, hans tidligere assistent Brovik — Arne Bang-Hansen, Broviks sønn Ragnar — Sven Nordin, huslegen — Helge Reiss, og Kaja Fossli — Trine Lossius Borg; — alle viktige personer i dette intense og levende skuespill av vår største dramatiker.

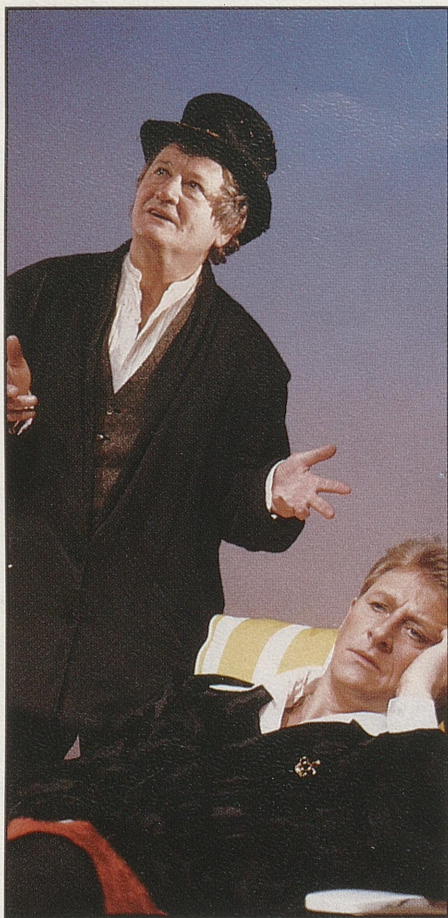
«BROADWAY NESTE!»

på hovedscenen er siste del av en trilogi. Både her og i de to foregående stykkene «Mine hemmelige memoarer» og «Biloxi Blues» har Neil Simon hentet stoff fra sin egen oppvekst. Vi møter den samme hovedpersonen, Eugene som har mye til felles med forfatteren selv, i alle stykkene. Men handlingsmessig er det tre helt forskjellige komedier. «Broadway neste!» handler om en familie som løser seg opp ved at alle ønsker å flytte fra hverandre. Året er 1949, og sønnene Eugene og Stanley ivrer etter å komme bort fra det trygge forstadsmiljøet og inn til byen for å slå seg frem som komedieforfattere. Andre i familien ønsker også å flytte. Foreldrenes ekteskap og vennskap er brutt helt sammen, og en sta og egenrådig bestefar har sin livsform som han ønsker å forsvare.

Dette er en vemodig komedie, selv om humoren pipler frem i scenene og lar familiekonfliktene kalle på befriende latter. Neil Simon er Broadways komediedikter nr. 1. Han er en av verdens mest spilte nålevende forfattere, og «Broadway neste!» er utropt til 80-årenes skuespill i USA.

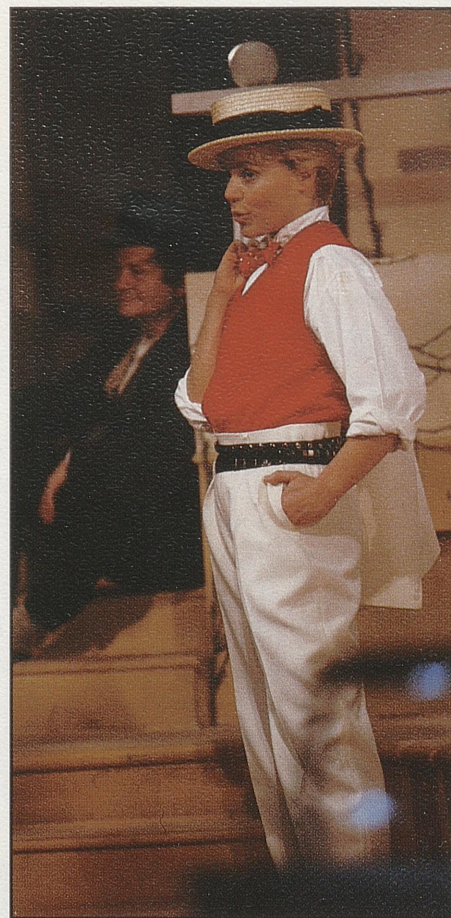
Instruktøren Henry Velez har arbeidet med Neil Simon i en årrekke. Han er selv ekte New Yorker, som kjenner tonen og bakgrunnen i «Broadway neste!» svært godt. Henry Veléz har også arbeidet mye i Norge. Han satte bl.a. opp «Slu rev» på Nationalteatret.

Harald Martin har scenografien, og i rolleene møter vi Trond Lie, Per Chr. Ellefsen, Bente Børsum, Sverre Bentzen, Knut M. Hansson og Bentine Holm.

VIOLA/CESARIO:

*Forkledning! Jeg kan se du er en snare,
 hvor en behendig Satan gjør sin fangst.
 Hvor lett en smukk bedrager vet å prege
 sitt bilde inn i kvinnehjertets voks!
 Vår svakhet bærer skylden, ikke vi;
 som stoffet vi er skapt av, må vi bli.
 Hva klaffer her? Min herre elsker
 henne;
 Jeg arme monstrum er fortaapt i ham,
 og hun som er på villspor, elsker meg?
 Hvor bærer dette hen?
 Du, tid, får løse knuten, ikke jeg.
 for den er knyttet alt for hårdt for meg.*

NARREN:

*Måtte tungsinnetts gud beskytte deg,
 og skredderen sy deg en vams av
 taft som spiller i alle farver,
 for ditt sinn er jo en ren opal!
 Så stødige folk burde sendes til sjøss,
 hvor de kan sysle med hva som helst,
 og seile hvor som helst,
 For den beste reisen gjør han
 som ikke vet hvor han vil.*

VIOLA/CESARIO:

*Ja, han er klok nok til å spille narr;
 en egen kløkt må til, om det skal lykkes.
 Han må iaktta dem han driver gjøn med,
 vurdere lune, rang og øyeblikk.
 og lik en lite temmet falk slå ned på
 hver minste fjær han ser. Det er et
 fag så krevende som noen vismanns
 kunst.
 For Narrens visdom bør vårt sinn ha
 rom;
 men vise menns narraktighet gjør dum.*

DUKKETEATRET PÅ FROGNER: «SKJØNNHETEN OG DYRET»

«Skjønnheten og dyret» er bygget over det kjente europeiske eventyret av samme navn. Det har røtter helt tilbake til den greske myten om Amor og Psyke (om åndens og kjærlighetens gud). Kvitebjørn Kong Valemon og Østenfor sol og vestenfor måne er andre varianter over samme tema. Den yngste av tre søstre, Bellinda, gir seg selv frivillig til Dyret for å befri sin far (kjøpmannen) fra døden. Bellinda lytter til drømmenes språk og stoler på drømmen som veiviser. Hun makter å løse de oppgaver hun blir stilt overfor på den «riktige» måten. Dyret forvandles til prins, og de blir begge befrikket fra det fangenskap de har levet i. I likhet med flere andre eventyr handler «Skjønnheten og dyret» om å bli voksen, modnes til å handle selvstendig, til å bli et fritt tenkende menneske. Det handler om trofasthet og ærlighet, men som alltid i eventyr: uten moraliserende pekefinger.

«Skjønnheten og dyret» er ingen tradisjonell eventyrforestilling.

Tone Ringen har dramatisert teksten for dukketeater i en språkmessig stilisert form; enkelhet preger også valget av lydbilde. Dette er gjort for å fremheve eventyrets symbolske og poetiske side.

Scenograf og dukkespiller Tatjana Zaitzow fra Petrusjkateatret er gjest på Dukketeatret for første gang. Hun har ansvar for såvel dukker som scenografi. De som spiller med er Kjersti Germeten, Stein Kiran, Ragnhild Wang, Knut Wiulsrød, Anne Lise Ruud og Per Skjølsvik. Bak regien står en av de mest fremtredende dukketeater-instruktører vi har, Karel Hlavaty. Musikken har Magne Amdahl komponert.

I slutten av januar inviterer Dukketeatret til en ny oppsetning, «Mørkemors hemmelighet». Teksten er av Jesper Halle, musikken av Morten Halle og Barthold Halle er instruktør — altså et familieforetagende!

KARLSSON PÅ TAKET

er Oslo Nye Teaters store barneforestilling i høst. Den er bygget på Astrid Lindgrens berømte bok, som tusener på tusener av barn — og foreldre med — kjenner ut og inn.

«KARLSSON PÅ TAKET» handler selvfølgelig om Karlsson, som bor i et lite grønt hus på taket i en leiegård, der familien Svantesson lever sitt liv i leiligheten i tredje etasje. Mye moro og spenning forekommer med Lillebror og Karlsson og andre med- og motspillere i en broget forsamling. Er det en barneforestilling alle unger skal se, så

må det være «KARLSSON PÅ TAKET». Nå spilles den altså på Oslo Nye i Sigve Bøes regi. Per Chr. Ellefsen spiller tittelrollen. Bentine Holm og Ulf Wengård er mamma og pappa Svantesson.

Kristoffer Nyhus og Bård Steine deler på å spille rollen som Lillebror. De store scenebildene er Per Horn ansvarlig for, Grethe Wang har sørget for at alle de medvirkende har riktige kostymer og Peter Berg for de koreografiske innslagene. Magne Amdahl har skrevet ny musikk. Forestillingen vil også bli spilt på nyåret.

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

ADMINISTRASJON:

Teatersjef
Intendant:
Økonomidirektør:
Sekretær:
Lønningskass.:
Bokholder:
Salgs-markedssjef:
Salgssekretær:

Kontorass.:

Arkivar:

DRAMATURG:

INSTRUKTØR:

SKUESPILLERE:

Pia Borgli
Bente Børsum
Kjersti Døvingen (Perm.)
Beate Eriksen
Unni Evjen
Minken Fosheim
Kari-Ann Grønsund
Bentine Holm
Kjersti Holmen (Perm.)
Eli-Anne Linnestad
Sidsel Ryen
Aud Schönemann
Sissel Sellæg
Marit Syversen
Ingrid Vollan

MUSIKK:

Leder:

Konsulent:

Finn Eriksen
Karl Johan Helgesen
Leif Osen
Bjørn Jacobsen
Jan Henry Thoresen (Perm.)

TEKNISK ADMINISTRASJON:

Teknisk sjef:
Produksjonssjef:
Produksjonssekretær:

INSPISIENTER:

1. inspisient:
Tom Andersen
John Ellefsen

LYD:

SUFFLØRER:

Birgitta Bjørnstad
Kari-Laila Thorsen

REKVISITØRER:

Tove Solum
Helle Holberg
Aksel Mohn
Laila Hauge (attributtmaker)

PÅKLEDERE:

Leder:
Inger-Marie Christensen
Marianne Forsberg

PARYKKMAKERI/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder:
Birgit Haugå
Mikkjel Stølen

MALERSAL:

Leder:
Knut O. Solem
Bjørn Thomassen

DEKORATØR (fasade-vindu):

Hilde Dehli

SNEKKERVERKSTED:

Leder:
Evy Holand
Birger Thurn-Paulsen

Per Theodor Haugen
Arne Christiansen
Inger Lise Bruu Heger
Marit Larsen
Reidun Asbjørnsen
Svanhild Kjærvik
Arvid Tviberg
Marit Nordli
Anne Winger
Anita Christensen
Odd Andersen
Esther Reiss
Kirsten Sørli

Sverre Bentzen
Per. Chr. Ellefsen
Knut M. Hansson
Sverre Holm
Trond Lie
Sven Nordin
Ivar Nørve
Helge Reiss
Finn Schau
Per Lillo-Stenberg
Terje Strømdahl(Perm.)
Nils Vogt
Ulf Wengård
Gard Øyen
Arne Aas

Roy Hellvin
Magne Amdahl

Per Horn
Harald Martin
Jacek Juniszewski

Bjarne Stensrud

Roger Fossum
Erling Jørgensen

Didi Stig

Liv Christensen

Sverre Norwalls

Knud Stern Møller

Helge Paltiel

Siri Welle-Valle

SYSTUE:

Kostymesjef:
Leder:
Trude Bergh
Eva Danielsen
Solveig Høst
Birgit Johannessen
Sølvi Aarre

LYSAVDELINGEN:

Lysmestere:
Harald Haugen
Sverre Odd Horge
Espen Kreim

SCENEAVDELINGEN:

Overscenemester:
Scenemestere:

Carlos Bråten
Geir Stordal
Trond Engebretsen
Dariusz Golofit
Lasse Iversen
Bogdan Kolakowski
Willy Kreim
Edwin Lyberg

BILLETTLUKE:

Leder:
Agnes Korsen
Ida Molvik-Hansen
Grete Sjaastad
Inger Kristiansen
Astrid Hoel
Line Sundberg

GARDEROBE:

Leder:
Ebba Eikestad
Agnes Ruud

RESEPSJON:

Kjersti Bernardi
Kari Midtsjø

KANTINE:

Leder:
Unni Larsen

RENGJØRING:

Leder:
Deva Bozic
Solveig Brødesen
Helena Nesterow

VAKTMESTER:

CENTRALTEATRET:

Lysmestere:

Scenemestere:

Sceneteknikere:

Rekvisitør:
Garderobe:
Liv Sørum
Vera Åsatun
Påkleder:
Rengjøring:

DUKKETEATRET:

Dukkespillere:
Kjersti Germeten
Anne-Lise Ruud
Ragnhild Wang
Teknisk ansvarlig:
Rengjøring:

CHAT NOIR:

Scenemester:
Scenearbeider:
Lysmester:

Grethe Wang
Lise Fjeld Sannes

Tore Heldal

Finn Lewin
Bjørn Bergseth
Øivind Svarstad

Odd Terje Lyngen

Turid Sørensen

Tone Arde

Marie Selnæs

Björg Iversen
Dubravka Peric
Jack Christiansen

Mari Alvim
David Siebert
Trond Sætre
John-Erik Jensen
Paul J. Valderhaug
Svein André Eriksen
Morten Andersen
Ingrid Aas
Ida Nygaard
Liselotte Egeberg

Astrid Mohn
Ingrid Berg
Magnhild Christensen

Stein Kiran
Knut Wiulsrød
Per Skjølvik
Lars Rambøl
Reidun Melbye

Lasse Arde
Lars Petter Heinrichs
Nils Magne Kjus
Per Pedersen

10g161791

Følg med til aller siste akt på Grand Hotel

Hvorfor gå hjem allerede? Kvelden er jo ennå ung. Teaterforestillingen har sikkert stemt ditt sinn til munterhet og gitt mersmak på nye opplevelser.

La derfor ferden gå til et av Grand Hotels spennende serveringssteder.

Som for eksempel:

Limelight Bar

Her er miljøet hentet fra de skrå bredder, og betjeningen er kjent for sin evne til å trylle frem de mest velsmakende forfriskninger.

Åpent kl. 15.00–24.00. Lørdag kl. 16.30–24.00.

Søndag stengt.

Grand Grill

Stedet for et utsøkt måltid i fredelige omgivelser. Samtalen går uforstyrret på "Grillen", ingen musikk, og god avstand mellom bordene.

Spesialiteten er velsmakende grillretter tilberedt på åpen trekull-grill.

Åpent kl. 12.00–24.00. Lørdag kl. 17.00–24.00.

Søndag stengt. Lunsj mandag–fredag kl. 12.00–14.30.

GRAND HOTEL

KARL JOHANS GATE 31, TLF. (02) 42 93 90.